

Чл. 94.) Ако само една частъ отъ товара ще са натовари или растовари въ едно мѣсто, а друга частъ въ друго, тогазь времето за отиванъето на кораба отъ едното мѣсто до другото не са съчита между петнадесетѣ дни на товаряньето и растоваряньето.

Чл. 95.) Ако корабътъ са е навлосжлъ на мѣсець, навлото почнава отъ който день отплува корабътъ, освѣнь ако има друго условіе за туй.

Чл. 96.) Ако преди отплуванъето на кораба са случи да са възбрани търгуванъето съ мѣстото, за което са той от-права, условіето са разваля безъ обезщетяванъето на никоя отъ уговоренѣтъ страни.— Натоварачътъ тегли разноскѣтъ за товаряньето и растоваряньето на кораба на стокѣтъ си.

Чл. 97.) Ако высша сила възбрани влизанъето на кораба въ предназначено то пристанище, или растоваряньето на кораба, а корабленачалникътъ нѣма други заповѣди и на-ставленія за туй, той може да са отбѣе въ друго по-ближно пристанище, на което входѣтъ не е забраненъ, и отъ тамъ като извѣсти на натоварача или на прѣимача, може да чака отговора имъ.

Чл. 98.) Ако высша сила привременно възбранява от-плуванъето, условіята си оставатъ дѣйствителны, но обезще-тяванія за закъсняванъето не са даватъ. — Условіята сжщо си оставатъ дѣйствителны, и никое наращеніе на навлото не става, ако възбраненіето отъ высша сила са случи по плу-ванъето.

Чл. 99.) Въ случай, когато корабътъ поради высша сила са възбрани отъ плуванъето, натоварачътъ може да растовари стокѣтъ си съ свои разноска, но съ условіе че пакъ ще ги натовари послѣ, или да заплати навлото.

Чл. 100.) Корабътъ, вѣтрилата и въжъята (*халятытъ и въданлцытъ*), навлото и натоваренѣтъ стока сж взаимно по-рѣчителство за изпълненіето на условіята на уговоренѣтъ страни.